

FARNÍ ZPRAVODAJ

září 2016

ročník 19

Církev československé husitské – farností Blansko a Vyškov, pro Boskovice, Brťov, Černou Horu, Křtiny, Lysice, Rájec, Rudici, Skočovou Lhotu, Vítějeves, Ježkovice, Račice, Rousínov, Ruprechtov a Švábenice

BIBLICKÝ VERŠ NA MĚSÍC ZÁŘÍ:

„Blahoslavení, kteří slyší Boží slovo a žijí ho.“

Lukáš 11, 28

Hlavně se šetři. Neber si toho tolik...

Milé sestry, milí bratři.

Těmito slovy jsem se rozhodla uvést svoje zamyšlení. Začátkem srpna nám náhle, ze dne na den, onemocněl bratr farář Martin. Byl na operaci, týden na Jipce a dál doma. Byla jsem jej navštívit v nemocnici a mnohokrát dělat různé věci na faře i kostele. Říkám to proto, že mi to nedá, malinko se s vámi nepodělit. Tolikrát jsem slyšela spoustu vět typu: „Měl by se farář víc šetřit, bere si toho moc, už má toho jeho tělo dost, já jsem mu to dávno říkala.“ Jistě jsou to dobře míněné rady. Řečené s láskou k němu. Já jsem bratru farář, ale neřekla ani jednu s těchto vět. Proč?

Sama jsem před lety, ke svým šedesátinám, dostala dárek „kamarádku rakovinu.“ Sedm let se s rakovinou léčím a kamarádím. Už několikrát mi doktoři řekli: „už pro Vás nic nemáme, do půl roku tady nebudete.“ Jsou chvíle, kdy jdou na mně těžkosti a chmury. Ale nedůležitější je víra a síla, kterou přijímám ve společenství církve. Nesedím doma a nelámu hůl sama nad sebou. Nejvíc mi pomáhá, že můžu pomáhat druhým a být mezi lidmi. To je nejlepší lék na rakovinu. Když mi řeknou doktoři, že pro mě už nic nemají! A tak nevynechám jedinou možnost jít do kostela na bohoslužby, biblické hodiny, pomoci se zahradními slavnostmi, provázením turistů v kostele... Pokud jenom trochu můžu, ráda doprovodím, bratra faráře na všechny bohoslužby mimo kostel v Blansku.

Naučila jsem se žít život s vírou a ve víře. Děkuji, že mám na tolika místech vás, svoje přátele. Ráda si s vámi připiji na zdraví. Proč ne?

A tak mně štvou řeči typu: „Měl by se farář víc šetřit, bere si toho moc, už má toho jeho tělo dost, já jsem mu to dávno říkala.“ Co je platné, že to dotyčná říkala, a potom ani nepřijde na bohoslužby... má pocit, že to stačí jednou za týden... na co by chodila v pátek i v neděli... a přijedou děti... a je horko... a v zimě zase zima. To jsou řeči pro řeči. Není v nich žádný skutek. **To my bychom si měli šetřit a vážit svého faráře. Ne on, ale my si jej musíme šetřit!**

Mám úctu ke všem farářům, kteří bratra Martina zastupovali v době nemoci. Ale nebylo to ono... Doprovázím jej i na osmi bohoslužbách za neděli, ale ještě se nestalo,

že by někde něco četl a neříkal z paměti, neuměl zazpívat, nepamatoval si... my jsme na to zvyklí, že to tak je. Nechci jej vyvyšovat nad ostatní kněze. To rozhodně ne! Ale, jak si my sami vážíme toho, že nám bez „mrknutí oka“ slouží náš farář 365 dnů v roce a je to samozřejmost? Když k nám přijede někdo na návštěvu, a to u nás v Blansku bylo několik kněží i se svými farníky, tak jsem od moc lidí slyšela: „takového faráře bychom potřebovali u nás...“. A já jim musím říci, my si toho často nevážíme. Někdy je až žalostné se podívat, kolik lidí přijde na bohoslužby. Jaké mají výmluvy...

Je to zajímavé. Farář chodí normálně do práce, jako všichni ostatní. Mají se ženou tři děti, starají se o dům a zvládnou to. A musí být všechno v pořádku a připravené.

Když si toho nějaký člověk nabere hodně, dělá to proto, aby z toho měl peníze, prospěch... Náš farář z toho nic, po hmotné stránce, nemá. Jeho malý plat je pořád stejný. On slouží nám, to je rozdíl! Nic z toho nemá, jenom naši pozornost a zájem nebo neochotu a nezájem. A to se ještě někteří dovedou o malichernostech dohadovat mezi sebou!

Na týden br. farář „odpadl“ do nemocnice. Najednou nás 12 lidí! muselo kolem všeho chodit, dělat a zařizovat! On to dělá bez mrknutí oka a my o tom ani nevíme. Bereme to tak, že všechno funguje. Ani většinu nezajímá, co všechno je za tím. Nám farníkům, rodičům kvůli křtu dětí, snoubencům, pozůstalým... věnuje spoustu času na úkor vlastní rodiny, každý den do večera. A dotčným to nestojí ani za to, aby po křtu, svatbě, pohřbu... chodili dál do kostela. Dostanou, co chtěli v krásném provedení a dál nic. Chtěla jsem vám to napsat, pro uvědomení a zamyšlení.

Farář – jeden člověk – musí ubrat, ale nás – desítky farníků - MUSÍME PŘIDAT!

Nechtěla jsem vás naštvat, ale povzbudit! Probuďte se z lhostejnosti!

Alena Ševčíková, Blansko

MODLITBA

Pane, prosíme, otevírej srdce všech lidí. Naplň nás věrností a vytrvalostí Tobě. Za věrné a vytrvalé ve víře, ať nezmalomyslní a nepoleví, za vlažné, ať se znovu rozhoří, za zklamané, ať se odpoutají a přestoupí stín, za pochybující, ať najdou pokoj a smíření, za...
To všechno vkládáme jen do Tvé vůle, péče a lásky.
Ve jménu Ježíše Krista našeho Pána. Amen

LITURGICKÝ KALENDÁŘ 16. – 19. NEDĚLE PO DUCHU SVATÉM

8. 9. Narození Marie matky Páně

12. 9. Marie matky Páně jména

21. 9. Matouš evangelista

28. 9. Václav, kníže český † 935

Na den 8. září a 12. září připadají dva svátky Marie Matky Páně.

Marie Ježíšova matka byla velmi požehnanou a vzácnou ženou. Její čistotě a odevzdanosti Bohu vděčíme za to, že mohla porodit našeho Spasitele, Ježíše Krista. Bible o ní hovoří málo, ale i z toho jí můžeme porozumět. Místo našeho povídání o Marii, nechejme k sobě mluvit Písmo, bibli.

1. Radovala se ze Spasitele. Marie byla úžasnou a nesmírně pokornou ženou. V tomto verši si uvědomuje, že díky ní přijde na svět Spasitel a všechna pokolení jí za to budou vděčná, ale zároveň se raduje, že i pro ni samotnou přijde Spasitel a Vysvoboditel z hříchů.

Lukáš 1, 46-48 – (Bible Ekumenická) Maria řekla: „Duše má velebí Pána a můj duch jásá v Bohu, mém spasiteli, že se sklonil ke své služebnici v jejím ponížení. Hle, od této chvíle budou mne blahoslavít všechna pokolení“.

2. Boží Syn Ježíš Kristus se narodil z panny (Izaiáš 7,14; Matouš 1,20-21), o tom jestli Marie zůstala pannou i po narození Ježíše, Bible informace nedává. Marie řekla andělu, „jak se to může stát, vždyť nežiji s mužem?“ V tu chvíli nebyla vdaná, a proto je jen logické, že se diví a říká, že muže nepoznává. Dále se píše, že jí Josef nepoznal, dokud neporodila.

3. Bible hovoří o tom, že Marie porodila svého prvorozeného syna. O tom, jestli měla další vlastní děti, Bible opět nehovoří. Uvádí se zde, že měl Ježíš bratry a sestry, ale je také možné, že jsou z Josefova prvního manželství.

Matouš 1,25 – (Bible Kralická) Ale nepoznal jí, až i porodila Syna svého prvorozeného, a nazvala jméno jeho Ježíš.

4. Když Marie porodila Ježíše, byla nečistá a musela být očištěna. K jejímu očištění bylo potřeba přinést oběť za hřích v podobě hrdličky nebo holoubátka, tak jak je uvedeno v Leviticus dvanácté kapitole. Bible tedy hovoří o tom, že i Marie, byla hříšná, neboť potřebovala přinést oběť, za hřích. Bible kralická uvádí, že konkrétně Marie musela být (logicky po porodu) očištěna, Bible novější například Ekumenická a B21 má již verše pozměněny a hovoří o očišťování jejich.

Lukáš 2,22 – (Bible Ekumenická) až uplynuly dny jejich očišťování podle zákona Mojžíšova, přinesli Ježíše do Jeruzaléma, aby s ním předstoupili před Hospodina.

5. Marie vedla k poslušnosti Ježíše. Své tzv. „kázání“ pronesla na svatbě v Káni Galilejské, když služebníkům řekla: „Udělejte, cokoli vám řekne!“ (Jan 2,5) Jsou to jediná slova Marie zaznamenaná v Bibli. Z nich vyplývá, že respektovala slovo Pána Ježíše a vedla k poslušnosti i jiné. Slovo Pána Ježíše můžeme právem vztáhnout na celé Písmo. To je autorita, kterou máme respektovat.

6. Domněnku, že Marie se za nás přimlouvá, není čím podložit. Proto tomu nevěříme. Zvláště, když nám Boží slovo jasně říká, že jediným prostředníkem a naším přimlůvcem je sám Pán Ježíš. (1. Tim 2,5; Ř 8,34; 1. Jan 2,1) V Biblické teologii není místa pro učení o Mariině „úřadu“ přimlůvce v nebi. Proto je tak aktuální jediné Mariino kázání, ve kterém nás nabádá: Poslouchejte Boží slovo, slovo Kristovo. Božím slovem máme poměřovat každé učení a nemusíme se bát říci NE na všechno, co Písmo neučí. Když Jan padnul před nebeským poslem na kolena a chtěl se mu klanět, anděl ho rázně napomenul a řekl mu: „Bohu se klaněj“ (Zjevení 19,10)

1. Timoteova 2,5 – Je totiž jeden Bůh, jeden je také prostředník mezi Bohem a lidmi, člověk Kristus Ježíš.

7. Ježíš hovoří o důležitém postavení každého člověka.

Marek 3,31-35–Tu přichází jeho matka a jeho bratři a stojíce venku dali ho zavolat. Kolem něho seděl zástup. Říkají mu: „Hle, tvá matka a tvoji bratři a tvé sestry tě venku hledají.“ Odpověděl jim: „Kdo je má matka a moji bratři?“ A rozhlédl se po těch, kteří seděli v kruhu kolem něho, a řekl: „Hle, má matka a moji bratři. Neboť kdo činí Boží vůli, to je můj bratr, má sestra i matka.“

8. Modlila se s učedníky a byla účastná seslání Ducha svatého. Když Ježíš Kristus byl vzat do nebe, všichni učedníci i s Ježíšovou matkou a jeho bratry byli shromážděni v Jeruzalémě a očekávali naplnění zaslíbení o seslání Ducha svatého. Všichni se pokorně modlili a očišťovali od hříchů, aby je Duch svatý mohl naplnit. Také i Marie mohla být účastná tohoto úžasného a mocného díla Ducha svatého.

Skutky 1,14 - (Bible Ekumenická) Ti všichni se svorně a vytrvale modlili spolu se ženami, s Marií, matkou Ježíšovou, a s jeho bratry.

Marie byla upřímnou, pokornou a bohabojnou ženou, z které by si všechny matky měly brát příklad a jít její cestou víry.

Evangelista Matouš, svátek 21. září.

(hebrejsky מתי, tj. „dar Boží“, řecky Ματθαίος) byl apoštol a autor Evangelia podle Matouše. Budeme jej pročitat při nedělních bohoslužbách v liturgickém roce 2016/2017. Matoušův život je zastřený tajemstvím. V bibli je zmiňovaný jako celník či výběřčí daní v Kafarnaumu, v Lukášově a Markově evangeliu se říká, že pochází z rodu Levi (Lk 5:27, Mk 2:14): „*Pak Ježíš vyšel a spatřil celníka jménem Levi, jak sedí v celnici, a řekl mu: „Pojď za mnou.“ Levi nechal všeho, vstal a šel za ním. A ve svém domě mu připravil velikou hostinu. Bylo tam množství celníků a jiných, kteří s ním stolovali. Ale farizeové a jejich zákoníci reptali a řekli jeho učedníkům: „Jak to, že jíte s celníky a hříšníky?“ Ježíš jim odpověděl: „Lékaře nepotřebují zdraví, ale nemocní. Nepřišel jsem volat k pokání spravedlivé, ale hříšníky.“*“ (Lk 5:27-32)

Matouš je patronem účetních, celníků a výběřčích daní, města Salerno (zde jsou podle tradice uloženy jeho ostatky) a dalších. Ve východní ikonografii je Matouš zobrazován většinou bez atributů, na západě pak většinou s andělem, který mu podle legendy diktoval slova jeho evangelia.

Kníže Václav, svátek 28. září

Narozený 28. září 935, příp. 929, byl český kníže, který je hlavním patronem Čech a Moravy a symbol české státnosti. Byl vychovávaný v upřímné víře svou babičkou Ludmilou a vzdělával se na Budči. Jako kníže, po porážce saským králem Jindřichem Ptáčníkem, dokázal zachovat suverenitu českého státu a založil chrám sv. Víta, hlavní kostel knížectví. Byl zavražděn ve (Staré) Boleslavi, sídle svého bratra Boleslava, který díky tomu převzal vládu. Po smrti začal být Václav uctíván pro svou živou víru a zbožnost (vlastnoruční pěstování vína a obilí pro svaté přijímání, péči o chudé, otroky a vězně, stavění kostelů, kácení šibenic, ničení pohanských svatyní ap.) a posmrtné zázraky. Později se stal symbolem českého státu.

ZVEME VÁS V MĚSÍCI ZÁŘÍ

POŽEHNÁNÍ NA ZAČÁTKU NOVÉHO ŠKOLNÍHO ROKU.

V neděli 4. září bude, při všech bohoslužbách, udělováno osobní požehnání do nového školního roku všem prvňáčkům, školákům, studentům i učitelům. Nezapomeňte si s sebou vzít i aktovky! Určitě přijďte.

V Blansku vás zveme v neděli 4. září po bohoslužbách na zahradní slavnost s posezením pro dospělé a soutěžemi pro děti.

HOLKY A KLUCI, MILÍ RODIČE A PRARODIČE.

Dáváme vám zde pozvání do Klubu dobré zprávy což je vžitá forma vyučování náboženství dětí v našich farnostech. Můžete do tohoto kroužku, v roce, přihlásit Vaše dítě.

Co je náplní jednotlivých hodin setkání klubu?

Formou soutěží, her, povídání, zcela přirozeně seznámit děti se základními hodnotami lidského života, křesťanství, knihy knih – Bible, různých svátků slavíme. Každé setkání má nějaký obsah i nadpis, který s dětmi společně děláme.

Co je na těchto setkáních pro Vaše dítě přínosem?

Každý správný rodič jistě vnitřně cítí, že je dobré dát dětem dobré základy do života ve zkušenosti víry, duchovního života a vnitřní kultury lidského života.

V době prolínání kultur, vliv různých sekt a společenských otřesů si myslíme, že je dobré, aby měli dobré základy. Chceme Vám je nabídnout. Volba je na Vás.

Hlaste se u bratra faráře Martina.

BIBLICKÉ HODINY V BLANSKU.

Připravujeme pro vás biblické hodiny v Blansku. Začínáme v úterý 7.9. v 17:30 hodin ve farní kanceláři na ul. Rodkovského 5 v Blansku. Biblické hodiny budou pravidelně každé úterý v 17:30 hodin. **Srdečně všechny zveme.**

SPOLEČNÁ MODLITBA A MEDITACE.

Pokračujeme ve společném setkávání v blanenském dřevěném kostele na cvičení těla i ducha.

Setkání se koná v úterý v 18:30 hodin.

Srdečně všechny zveme.

SETKÁNÍ MUŽSKÉ SKUPINKY V BLANSKU.

Zveme všechny muže na setkání mužské skupinky, které se koná

v pátek 16.9. v 20:15 hodin ve farní kanceláři na ul. Rodkovského 5 v Blansku.

JEDNÁNÍ RAD STARŠÍCH

V měsíci září se sejdou rady starších na svém jednání:

- v pondělí 19.9. v 18:30 hodin v Blansku

- ve středu 21.9. v 17:00 hodin ve Vyškově.

Zveme k účasti. Dagmar Bačková a Vladimíra Pečenková

POZIMNÍ SBÍRKA HUMANITÁRNÍ POMOCI.

Jako každý rok, připravujeme sbírku pro Diakonii Broumov. Rada starších v Blansku připravila **na středu 21. září od 14:00 do 16:00 hodin před našim blanenským kostelem** tuto možnost věnovat věci ze své domácnosti nebo šatníku pro dobročinné účely. Přineste prosím, vše potřebné. Děkujeme!

ÚŘEDNÍ HODINY V BLANSKU

Cokoliv si potřebujete vyřídit v naší farnosti, můžete se domluvit na osobní setkání s bratrem farářem nebo pravidelně v zákristii v kostele. Pokud zde není bratr farář přítomen, je Vám k dispozici kostelník, který věci vyřídí.

KAŽDÉ PONDĚLÍ OD 16:00 DO 17:30 HODIN

KAŽDÝ PÁTEK OD 16:00 DO 17:30 HODIN

KAŽDOU NEDĚLI OD 8:00 DO 9:00 HODIN

Milé sestry a bratři z vyškovska,
pokud máte nějaké starosti, jste nemocní, osamělí, v nemocnici či po návratu z nemocnice a potřebujete jakkoliv pomoci, třeba i v praktických věcech jako je donesení nákupu, pomoc v domácnosti, vyřizování na úřadech nebo si prostě jen pohovořit, jsme tu pro vás. Nebojte se obrátit na jáhenku Libušku Jarošovou, nemocniční kaplanku. Tato služba je samozřejmě zdarma. Proto se neostýchejte ozvat, určitě se domluvíme.
Kontakt: tel. 605 481048, email: libuskajarosova@seznam.cz

CÍRKEVNÍ PŘÍSPĚVEK TZV. CÍRKEVNÍ DAŇ.

Jako každý rok si vás dovoluujeme poprosit o úhradu církevního příspěvku podpory činnosti našich farností. Kdo můžete, prosím pamatujte na tento roční dar lásky.

Jako v uplynulém roce, činí 400 Kč za rok.

Děkujeme. Můžeme spoléhat jen na vaši obětavost!

Vaše kostelní účetní Jitka Alexová, Blansko a Jana Měřinská, Vyškov.

UPOZORNĚNÍ PRO VÁS – Tak jako minulé roky bude opět vydaný kalendář 2017 farností Blansko a Vyškov.

Pamatujte na to a nekupujte si kalendář pro příští rok. M.K.

POUŤ NA SVÁTEK 28. ZÁŘÍ 2016 NA OTEVŘENÍ KOSTELA DO MIROŠOVIC

Srdečně Vás zveme na společnou pouť do Mirošovic ve čtvrtek 28. 9. 2016.

Dejme slovo místním:

„Letošní rok je prožívaný, jako rok Božího milosrdenství. Na celém světě se otevírají brány katedrál, chrámů i kostelíků všem poutníkům, kteří touží symbolicky prožít Boží milosrdenství. Naše církev se k tomuto roku přidává jednou takovou branou. Bude to brána kostela v Mirovicích, a na jejím otevření máte zásluhu také vy. Rekonstrukce mirovického kostela se blíží do finále. Věž kostela už zdobí nový kalich od pana Ondřeje Doležala a nová omítka vítá vjíždějící do Mirovic směrem od hlavní silnice. V prvním patře fary už letos vzniknou pokoje pro hosty centra duchovní obnovy. Dolní prostory

budou zaměřeny na setkávání, rozhovory, psychoterapii, přednášky a duchovní cvičení. Plán vybudování ekumenického centra zraje v Plzeňské diecézi Církve československé husitské již dlouhou dobu a datum otevření Centra se blíží se blíží. „Toto místo by mělo být otevřeno hostům i na několikátýdenní pobyty (k urovnání osobních krizí, vyrovnávání se se ztrátou blízkého člověka, rozvodem, hledání nové cesty po propuštění z psychiatrické léčby, atp.“, říká Filip Štojdl, duchovní mirovického kostela a biskup Plzeňské diecéze. Centrum bude poskytovat křesťanské zázemí všem lidem, křesťanům různých vyznání i nevěřícím. A to nejen proto, že v Mirovicích ekumena skutečně funguje. Náš husitský kostel byl najednou, v loňském roce, zcela zničený požárem. Katolický farář, páter Hovorka, byl první, kdo přišel a dal nám klíče od svého kostela. Bez řečí, otázek, smluv, písemných dohod, plateb, záloh, atd. A tak máme od března 2015 klíče od katolické fary, kde se scházíme k pravidelným bohoslužbám, konáme zde křty, svatby i pohřby. I tato podpora pro nás hodně znamená - láska, naděje i víra najednou dostávají jasnější kontury. Bohu díky za opravdové křesťanství. Je krásné zažívat na vlastní kůži opak toho, o čem se v dnešní době často mluví. Dalším z důkazů ekumenické sounáležitosti je to, že podpora přichází napříč křesťanským spektrem – z farností katolických, sborů evangelických a v neposlední řadě z náboženských obcí Církve československé husitské, z jednotlivých diecézí a Ústřední rady. Víme, že to, co dorazí na účet spojený s obnovou kostela, může chybět jinde – snažíme se, aby každý dárce viděl svůj dar účelně vynaložený. Více informací naleznete na webu mirovické farnosti. Od požáru kostela 31. března 2015 uplynul rok a čtvrt. Rok a čtvrt intenzivní práce, plánů, shromažďování finanční podpory, modliteb. Stále však schází prostředky na dostavbu některých důležitých částí fary (cca. 3 miliony korun). Prosíme vás tedy o podporu! Vyberte si tričko v diecézním e-shopu, pošlete nám dar na transparentní účet č. 2400390238 / 2010, nebo přijďte ve středu 28. září 2016, kdy budeme kostel, za přítomnosti představitelů z církví, univerzity i státní správy, otevřít veřejnosti.

Těšíme se na Vás. Lenka Hanusová, členka farnosti Mirošovice

Veškeré informace a program pouti obdržíte a přihlášky dostanete od bratra faráře Martina a sestry Aleny Ševčíkové. Prosím, hlase se!

SETKÁNÍ PRO MLÁDEŽ OD 7. DO 9. ŘÍJNA 2016 V BRNĚ.

Každoroční setkání mladých Církve československé husitské dává prostor mladým lidem **seznámit se** svými vrstevníky, sdílet **duchovní hodnoty**, životní otázky i zažít několik dnů **plných zábavy**. Přijed' i Ty poznat nové tváře, zažít neopakovatelné chvíle, **prohloubit svoji víru**, ujistit se o nezměrnosti **Boží lásky**, nechat se posílit na cestě životem, užít si plno **legrace**, spočinout v kráse **Boží přítomnosti** s ostatními mladými husity z různých koutů naší vlasti. Nemusíš se bát, že na setkání třeba nikoho nebudeš znát, protože to se změní brzy po Tvém příjezdu. Od toho tato akce je! Také letos nás čeká plno hudby, zajímavých workshopů, pohybových i sebepoznávacích aktivit, ale zbude dost času i na „pouhé“ povídání si při grilování, tanec apod. Neváhej a **přihlas se**, bude to stát za to!

Těšíme se na Vás a Vaše přátele!

Slavnost Husova 6. července L.P. 2016

Společenství dřevěného kostela prožilo na svátek Jana Husa po bohoslužbách zahradní slavnost. Kostel byl plný místních sester a bratrů, ale také našich hostů z Hovorán, kteří na pozvání přijeli do Blanska. Bohoslužba byla ozdobena zpěvem našich zpěvaček a vystoupením dvou dudáků 2 novomanželů, které farář Martin nedávno oddával, Byl to malý koncert duchovní hudby. Po bohoslužbě hráli na farní zahradě k tanci a poslechu s přednáškou, jak se k hraní na tyto prastaré nástroje dostali, jak se učili hrát a jak si mladý novomanžel osobně sám vyráběl z černého bezu tuby. Vzniklo nové přátelství, které je ku prospěchu nás všech.

V poledne byla pro zúčastněné zajímavá přednáška s výkladem o původu a historii dřevěného kostela, který má již přes 400 roků

A dál se pokračovalo v zahradním hodování. Tabule pro hosty byla skvěle připravená- obložené mísy, masíčka všeho druhu, sýry, zákusky, ovoce, kafička, pivečko, vínečko a nechyběla i slivovička.

Byla to radost, prožít celé úžasné a příjemné setkání v krásném prostředí farní zahrady.

Marie Hudcová a Alena Ševčíková

Druhý cykloturistický výlet Rousínov– Chocholík

Společně s R-klubem Rousínov jsme uspořádali druhý turisticko cyklistický výlet, přičemž cílem tentokrát byla rozhledna Na Chocholíku u Drnovic. Pěší šli vedeni Libuškou Jarošovou z drnovické návsi po turistických cestách k rozhledně. Cyklisté vedeni Jiřím Vymětalíkem jeli po cyklostezkách z Rousínova od kostela Cyrila a Metoděje přes Habrovany a Luleč do Drnovic

a k rozhledně. Tam se obě skupiny opět setkali. Vystoupali jsme na rozhlednu, kde bylo hodně větrno, rozhlédli se po okolí, krátce odpočinuli a vyrazili nazpět. Cílem bylo rousínovské centrum volného času neboli R-klub na Tyršově ulici, přičemž cyklisté ujeli 2 krát 14 km a turisté ušli 4 km pěšky. Do klubu jsme dorazili všichni, ba co víc – přišly i další děti. Věkové rozpětí byla téměř celá dekáda, holky a kluci ve věku 8 až 17 let. Venku na přenosném grilu jsme opékali maso, hráli hry a tvořili obrazce z přírodních materiálů. Večer v klubu jsme si užili diskotéku, přičemž za dýdžeje byla a muziku vybírala sama mládež. Pak jsme rozbalili spacáky, karimatky a nafoukli matrace a přesпали v prostorách centra. Ráno, po provedení osobní hygieny, jsme se společně s jáhenkou Libuší Jarošovou, dětmi familiárně oslovanou teta Libuška, pomodlili a posnádali. Pak jsme hráli společenské stolní hry. Z akce byla vydána pamětní pohlednice. Díky Bohu za další vydařený výlet s přespávačkou i za radost v dětských očích.

Jiří Vymětalík

Milé sestry a bratři!

Uvědomili jste si někdy, jak je služba našeho bratra faráře náročná? Já jsem si to uvědomovala vždy. Zpravidla tři neděle v měsíci jej s manželem, sestrou Alenou, varhaníkem Jirkou a dalšími doprovázíme na všech bohoslužbách. Když však bratr farář najednou onemocněl a já jsem jej měla čtením, modlitbou, bohoslužbou slova zastupovat, uvědomila jsem si to úplně jinak. Vedla jsem pouze 6 bohoslužeb slova, bratr farář má 8 celých bohoslužeb. Najezdili jsme s manželem a varhaníkem Jirkou v hustém provozu 200 km. Za mne řídil manžel, br. Martin musí řídit sám. Pro mě to bylo značně vyčerpávající. Uvědomila jsem si ten velký rozdíl sedět v lavici a stát za stolem Páně. V pondělí jsem se z toho vzpamatovávala celé dopoledne. To jsem neměla v sobotu svatby a v pátek další bohoslužby. Nemusela jsem v pondělí v pět hodin vstávat do zaměstnání, jako musí br. farář.

Asi mně namítnete: „tak to nemá dělat!“

Klasicky takhle reaguji lidé, kteří se starají o sebe a dělají jen věci, z nichž mají prospěch. Připouštíme si, že br. farář to všechno dělá, jako službu pro nás. Znam kněze, kteří odslouží tři bohoslužby v neděli a další nedělají. Uvědomila jsem si, že br. farář, to všechno dělá proto, aby nám mohl dopřát slyšet Boží slovo, společně slavit bohoslužby, setkat se s Pánem i mezi sebou navzájem, co největšímu počtu z nás. Škoda, že si toho někteří nepovažují, že mají tuto službu ve své obci a nemusí, jak věřící jiných církví, jezdit do sousedních obcí. Bylo mně z toho smutno, když jsem stála za stolem Páně a dívala se do poloprázdných lavic některých kostelů. Uvědomila jsem si a děkuji za vytrvalost všech sester a bratří, kteří i přes svůj věk nemají výmluvy, že přijela vnučata, je moc teplo a...ale svým zájmem dávají svědectví o své živé víře. Chci povzbudit ostatní, prosím, zamysleme se nad sebou.

Lidka Hadačová, Vyškov.

VZDĚLÁVÁNÍ VE VÍŘE

Proč potřebujeme nové Káleby?

V novém cyklu textů v našem farním zpravodaji budeme, na pokračování, probírat příběh ze Starého zákona o Kálebovi. Kniha Numeri – čtvrtá Mojžíšova. Právě proč, jeho příběh může být inspirací pro nás, dnešní církve v Evropě nebo v České republice, není asi až tak složité uhádnout. Mnozí křesťané v Evropě dnes hledí s úžasem na dynamiku křesťanství v Indii a Číně, v Africe i Jižní Americe. Tam, na druhé straně světa, se děje to, co by chtěli i zde. Duch Boží působí a dějí se mnohé zázraky. Dívají-li se ovšem na Evropu, jakoby všechno bylo jiné. Je Bůh v Evropě mrtev? Jak se vlastně dívat na duchovní zkušenost a realitu evangelia kolem nás.

Církve v Evropě se již nemůže chvástat mocnými institucemi a masivní společenským vlivem. Učí se být menšinou a hledat novou podobu „síly“ ve své „slabosti“ a objevování své podstaty bez spojení s politickou mocí. Díky Bohu! 20. století ukázalo velmi bolestným způsobem nejen morální impotenci evropské církve (světové války a různé formy násilí, ale také oslabení její duchovní autority. Vědomí těchto selhání církve dostalo a dostává církve „na kolena“ a zdá se být poněkud „smutnější i vážnější“. Ale po pádu je přece povstání znovu na nohy! Opouští společenství církve dřívější triumfalismus a jsme v situaci někoho, kdo je umlčován svou vlastní minulostí, kdo již nemůže skrývat svou slabost pod maskou moci, ale musí se naučit žít s tvrdou pravdou o sobě samotném. Pocity zahanbení, rezignace a nostalgie skutečně v prostředí evropské církve vzrostly a existuje riziko, že „nakazí“ i další generace mladých křesťanů, kteří církve houfně opouštějí.

V této situaci je extrémně důležité dívat se na lekci, kterou jako evropská církve procházíme, Božíma očima. Pokud převáží skepse, ztratí se i vitalita a naděje. Proto je možné se inspirovat osobou Káleba, o němž je řečeno, že „byl jiného ducha“. Přinášel zcela jinou perspektivu, než jakou měla většina lidí kolem něj a to i přes vysokou

cenu, kterou mohl osobně zaplatit. Prošel si zkušeností historického selhání, bloudění, vyměření celé generace svých současníků, kteří nedošli svého cíle, ale také vstupu do zaslíbené země a naplnění osobního zaslíbení, které od Hospodina dostal. Evropa i Česká republika potřebuje nové Káleby, mladé i staré, kteří se nebojí ani obrů, ale ani selhání své komunity, ale jsou ochotni jít dál. Doufám, že i toto čtení na pokračování v oddílu vzdělávání ve víře, bude pro vás inspirací na cestě k objevování Božího pohledu na poslání, které v Kristu máme jako jednotlivci, společenství i církve v našem okolí i celé naší zemi.

To nám přeje

bratr farář Martin

KÁLEB PRVNÍ – DÍL S NÁZVEM „*Byl jiného ducha*“.

Biblická čtení: Numeri 14, 6-19; Numeri 14,24; 2. Timoteovi 1:7-10

TIP: Přemýšlejte během tohoto měsíce, co pro vás konkrétně znamená být někým, kdo má jiného ducha – ducha Kristova. Když se podíváte na Kálebův příběh, k jaké jedné věci by vás inspiroval? Co můžete udělat hned zítra? Kdo je vašim Kálebem? Povzbud'te ho.

MĚSÍČNÍ ZAMYŠLENÍ:

Co znamená, že byl Káleb jiného ducha? Kdo je dnešním Kálebem v našem okolí? A co by dnes znamenalo mít „jiného ducha“ v kontextu české církve.

V životě potkáváme mnoho lidí, kteří se nějakým způsobem vydělují, jsou jiní, zvláštní, možná jedineční. Jsou lidé, kteří nás inspirují, kteří nás znepokojují, kteří nás ohrožují nebo jsou pro nás jiným druhem výzvy.

I v Bibli najdeme mnoho významných a zbožných lidí, ale jen o jednom člověku je napsáno, že byl „jiného ducha“ a to právě o Kálebovi. V Numeri 14:24 se píše „Jen svého služebníka Káleba, protože byl jiného ducha a cele se mi oddal, uvedu do země, do níž vstoupil, a jeho potomstvo ji obsadí.“

Vidíme zde muže, který se tak odlišoval od všech ostatních lidí svým smýšlením, duchovním pohledem na realitu a porozuměním Bohu, že si proti sobě poštvál celou komunitu svého národa. Zatímco jiní propadali pochybnostem a strachu, on povzbuzoval k naději a k vítězství. Zatímco deset jeho spolu špehů vidělo především obry, on viděl, že od nich jejich ochrana odstoupila. Proč byl tak jiný? Co jej formovalo? Kde se bere odvaha jít i proti proudu? Káleb byl jiného DUCHA. Jeho jinakost vycházela ze vztahu s Bohem a z oddanosti. Jeho vztah s Bohem byl určující a okolnosti i mínění okolí podružné. Proč je i mezi námi tak málo lidí, kteří jsou ochotni jít i proti proudu? Proč je tak málo lidí typu Libora Michálka, kteří jsou ochotni se postavit proti korupci za cenu osobního rizika, a pouze si nestěžovat? Vztah s Bohem dává jiného ducha. Ducha Kristova.

ZRÁNÍ VE VÍŘE. První díl: „Co je to liturgie???”

Slavení bohoslužby – liturgie nás přibližuje k plnému setkání s Ježíšem Kristem. Každý rok znovu a jinak prožíváme život s Pánem Ježíšem. V rámci církevního roku žijeme svůj život s Ježíšem, spolu s ním. Znovu a jinak prožíváme všechny události jeho života, jeho pocity.

Tohle konstatování je krásné, ale i náročné k naplnění. Takové prožívání liturgie sice nevyžaduje křesťany vševědy a dokonalé, ale vyžaduje lidi upřímně věřící, citlivé a vnímavé, kteří dovedou liturgické slavení vnímat a prožívat, spolu slavit. Dát se do něj. Proto v každém vzdělávání ve víře, jak bohoslovců, tak božího lidu patří studium liturgie na přední místo.

Myslím na základní důležitost solidního liturgického vzdělávání. Je potřebné, jak u nás kněží, tak i u věřících, věrně a moudře vnášet osobitou zbožnost do slavení bohoslužby ve farnosti. Liturgie je zdrojem a vrcholem života církve. Ale jak málo se ve farnostech děje pro to, aby se tato slova stala skutečností. Liturgie dobře slavená a dobře chápaná přináší život do společenství a nás jednotlivců, kteří společenství spolutvoříme.

Jenže u leckoho se nyní objevuje i zklamání nad liturgií. Proč? Protože skutečná obnova farnosti nastala jen tam, kde se začali učit všichni, od kněze až po školáky, liturgii spolu sloužit. Kde se všichni učí prožívat přítomnost Ježíše, který k nám promlouvá, který mezi námi jedná.

Odkládání starých zvyklostí a přisvojování nového myšlení musíme napomáhat. Naznačme si, o jak citlivé a složité přístupy se tu jedná:

- Dříve bylo úkolem kněze, aby zbožně a přesně odříkal liturgické texty. Teď má navíc navázat a udržet kontakt s účastníky bohoslužby, „vtáhnout“ lidi k Bohu, navodit společenství.
- Dříve bylo úkolem věřících, nedělní bohoslužbu zbožně slyšet. Teď mají věřící bohoslužbu spolu slavit, konat svoje poslání, aktivně se podílet.

Mají-li kněží slavit niterně, pravdivě, má-li být bohoslužba pro věřící otevřením srdce v radostné modlitbě, pak o ní musíme přemýšlet, liturgické symboly vysvětlovat. Ono to pro nás, lidi současnosti není jednoduché, když máme liturgii chápat a prožívat. A kdo ji nechápe a neprožívá, ten se v kostele nudí, ten ji opouští.

Proto bychom všechno dění v kostele měli sledovat s otázkou: Proč to tak je, co se mně tím říká, jak se mohu právě já účastnit?

Ale než se začneme zabývat liturgickou praxí, musíme se ještě chvíli zabývat teorií.

Už samotné slovo liturgie zní českému uchu dost nelibozvučně a neprůhledně. Není divu. Pochází až kdesi z předkřesťanského Řecka a znamenalo tam nejprve nějakou veřejnou službu, později i úkony pohanského náboženství. Napřed židé, potom postupně i křesťané slovo liturgie převzali. Ale pro nás je lépe místo slova liturgie používat pěkný český název „bohoslužba“. Ovšem není to jen služba člověka Bohu – Bohu služba – ale je to i Boží služba člověku, to, co Bůh působí v nás, pro nás.

Klíčem k pochopení podstaty liturgie je vědomí, že jediným knězem Nového zákona je Ježíš Kristus (Židům 4,14–7,23). Ten své kněžství vykonává při bohoslužbě církve. On je ve své církvi přítomen stále, ale v úkonech liturgických, při slavení svátostí, je přítomen především. Když někdo křtí, to vlastně křtí sám Kristus, ne člověk. Když se čte evangelium, to mluví sám Pán Ježíš k nám dnes. Jak jinak se budeme zúčastňovat, když si toto domyslíme, že vlastním činitelem při liturgickém jednání, prostředníkem mezi Bohem a člověkem, „liturgem svatyně“ (Židům 8,2) je sám Kristus. Proto uzavíráme liturgické modlitby slovy „skrze Krista...“

Proto leiturgia – slavnost víry – je první ze tří základních funkcí společenství církve. Druhá je martyria – zvěstování víry a třetí diakonia – jednání z živé víry.

Jak teologicky hluboký je projev liturgie, naznačí nám tato definice:

„Liturgie je uskutečňování Nové smlouvy mezi Bohem, člověkem a církví, Božím lidem, skrze přítomného Krista v Duchu svatém, pomocí účinných vnějších znamení a v náležitém řádu, při pokračování jednak od Boha sestupujícího, jednak k Bohu vystupujícího Kristova kněžského úřadu po jeho vyvýšení, až k příchodu Božího království, jež nastane s jeho druhým příchodem.“

Ještě že k naší dobré účasti na liturgii stačí vědět, že jako nositelé obecného nebo svátostného kněžství, křtem nebo svěcením, máme podíl na Kristově kněžství. Proto v liturgii skrze Krista a s ním a v něm vzdáváme Otci všechnu čest a slávu.

Nositelům liturgie je tedy Boží lid, a každý má při ní svou úlohu k oslavě Boží a spáse člověka.

Liturgie nám zpřítomňuje jednotlivá tajemství našeho vykoupení, např. Kristovu smrt, vzkříšení, nanebevstoupení. V liturgii platí stále „dnes“, když zpřítomňuje to, co Pán Ježíš udělal pro naši spásu.

Liturgie se koná v bohoslužebném řádu církve.

Liturgie tedy není pouhá vzpomínková slavnost na to nebo ono, co Pán Ježíš pro nás vykonal. Děje se při ní Boží dnes. Zopakujme si tedy, že liturgie je výkon Kristova kněžství ke spáse člověka a k oslavě Boží v platném řádu církve. Dnes se, Bohu díky, více staráme o smysl a prožití toho, co konáme.

Ale toto přesvědčení, že liturgie je dílo Krista kněze a jeho těla, Božího lidu, to stojí na konci dlouhého, staletí trvajícího vývoje a snah o obnovu liturgie. Už od reformace přibývá v církvi odborníků, kteří se snaží objevit staré a původní podoby liturgického slavení a obnovit aktivní účast lidí. Ale na tridentském koncilu vyvrcholily snahy o zmrazení jakékoliv aktivity liturgie. Od Tridentu římskokatolická liturgie na tři staletí zkameněla. Vše v ní do nejmenších podrobností určeno rubrikami (ruber = červený – červené pokyny v knihách) – až po sundání a nasazení biretu, kněžského klobouku.

Od Tridentského koncilu bylo vše centrálně řízeno a kontrolováno římskou kongregací ritů, takže latinská liturgie byla po celém světě do posledního slova a hnutí ruky uniformní.

Bylo velkou snahou modernistických kněží v naší vlasti s tím vším něco udělat. Když neuspěli u papeže, tak šli cestou radikálního činu. V před 90. lety vešla do života naše církve. Prioritou našeho společenství věřících byla samozřejmě, srozumitelně slavená bohoslužba. Jaká to byla událost a proměna stylu způsobu slavení! Nejde jen o jazyk, ale o postavení kněze ve službě, styl slavení liturgie a chápání dějství ve společenství.

Vraťme se k těmto posunům důrazu trochu podrobněji.

- 1) Jako cíl bohoslužby se tu nezdurazňuje jen vzdávání pocty Bohu – služba Bohu, ale také služba člověku, s kterou k člověku přichází Bůh v Synu Ježíši: lidem se tu přivlastňuje spása, Bůh se oslavuje.
- 2) Nositelům liturgie není už jen kněz, nositel svátostného kněžství, ale celé bohoslužebné shromáždění lidí, jako nositelů obecného kněžství.
- 3) Liturgie se uskutečňuje znameními, která mají být srozumitelná. Vylučuje se tedy, co je nesrozumitelné, jiná se upravují, aby jasně vyjadřovala, co naznačují.
- 4) Liturgie je pramen činnosti církve. Vybízí k víře, vede k zachování přikázání, ke skutkům lásky, k apoštolátu – a současně k tomu dává sílu, elán, milost.

Liturgická znamení

Nejen mysl, ale i naše tělo se podílí na bohoslužbě. Zaujímáme určité postoje, které naznačují náš postoj duševní. Na tělesnou přítomnost Kristovu na zemi se díváme jako na přítomnost velkého liturgického znamení.

Co rozumíme pod pojmem znamení, popisuje církevní otec Augustin: „Znamení je věc, která svým smyslovým zjevem již ze své přirozenosti budí myšlenku na něco jiného. Vidíme-li např. stopu, myslíme si, že tudy proběhlo zvíře, jehož otisky nohy vidíme. Nebo kouř, který pozorujeme, nám dává poznat, že v blízkosti je oheň. Když slyšíme hlas, myslíme na původce tohoto hlasu. V tónu válečné trubky poznávají vojáci, zda mají jít dopředu nebo zda se mají stáhnout zpět.“

Někdy se objevuje názor, že znamení, symboly, jsou dnešnímu člověku už cizí, nesrozumitelné. Ale jen se podívejte, kolik znamení, metálů, mají na sobě zasloužili při slavnostech, páni rektori při promociích. Symbolem jsou i značky podniků, přestřížení pásky při otevření nějakého díla.

V liturgii jsou znamení nezbytná, vždyť zde se setkávají dva světy – neviditelný Bůh a tělesný člověk, svět ducha a svět hmoty. Liturgické symboly tu vytvářejí jakoby most mezi těmito dvěma světy.

Ale liturgická znamení jsou víc, než jen náznakem. Ona přítomnost Boží nejen naznačují, ale také ji uskutečňují – ovšem ne ze své moci, ale z ustanovení Krista.

Voda znamená život, očistu – ale ve křtu je znamením vzkříšeného Krista. Chléb znamená pokrm, ale z ustanovení Kristova při bohoslužbě znamená přítomného Krista. Bez těchto znamení by člověk nebyl schopen dotknout se nehmotného.

Svátostná síla Ježíšova na zemi se zdá být mnohem účinnější, než byla jeho přítomnost na zemi jako člověka. Tenkrát mohl být jen na jednom místě. Mohl oslovit jen okruh lidí, kam byl slyšet Jeho hlas. Po Jeho nanebevstoupení je jeho síla ve svátostech rozšířena po celém světě, do všech dob – ke všem lidem, až do konce časů.

Modlitba Božího lidu

Velký význam v liturgii má slovo, modlitba kněze, lidu.

Vnímáme i tichou modlitbu – mlčení (při úkonu kajicnosti, po zpřítomnění Večeře Páně, po přijímání)? Ale k bohoslužbě patří především společná modlitba a zpěv, což je také společná modlitba.

Bohoslužebný jazyk

Z různých důvodů dávala třeba římskokatolická církev dlouho přednost latině. Výhodou snad bylo, že je to jazyk mrtvý, nemění se už, lze v něm přesně vyjádřit pojmy, které v živém jazyku mohou dostat jiný význam. Snahy o lidový jazyk v bohoslužbě byly u nás už v době cyrilometodějské, v době husitské a v době vzniku naší církve československé husitské. Po první světové válce se toto veliké dílo rozvinulo snad největší mírou.

Ovšem, živá řeč se stále vyvíjí, a proto se dnešní misál a bible budou muset vždy po nějakém čase revidovat. Viz třeba v loňském roce nový překlad Bible pro 21. století.

Ještě k tělesným postojům při bohoslužbě

Povstat znamená vždy vzdát poctu. Povstáváme, když přichází nadřizený, když podáváme ruku, když se představujeme. Povstáním vítáme kněze, vstoje nasloucháme evangeliu, účastníme se zpřítomnění Večeře Páně.

Kdy při bohoslužbě sedět či stát, záleží na detailech i místních zvyklostech.

I sedění patří mezi liturgické postoje. Usedáme, když přijdeme do kostela – jsme tu doma. V sedě, nasloucháme čtení, zpíváme, prožíváme pohodu domova.

Řekněte, může být něco krásnějšího, než liturgie, když její podstatu a funkci aspoň trošičku známe?

MODLITBA

Náš brněnský bratr biskup J. J. Dovala nás již od počátku svého biskupského poslání zve k modlitbě. Každý den ve 20:00 hodin nás zve k připojení se k ostatním bratřím a sestřím, kterým nejsou věci lhostejné. Chtěla bych nás opět všechny v tento i jiný čas povzbudit: „Zapojme se také“. Když vám to nevychází ve 20:00 hodin, modlete se kdykoliv v jinou hodinu. Inspirujte se modlitbami, které máme v kancionálu nebo vlastními slovy. Každý měsíc bych vás chtěla poprosit, připojujme i společné modlitební úmysly. Budu se snažit je zde pro nás připravovat. Když mi pošlete svoje prosby, budu moc ráda. S vámi na vyškovsku se vidím na bohoslužbách, můžete mi je předat osobně, vy na blanensku můžete svoje modlitební úmysly poslat po bratru faráři.

Pamatujme v září 2016, prosíme:

- za naplnění lidí láskou k Ježíši, aby se i dalším členům našich rodin dostalo daru víry
- za naplnění mladých lidí touhou po čisté a rovné cestě životem
- za požehnaný začátek školního roku všem dětem, studentům i rodičům.
- za ochotu rodičů umožnit svým dětem vzdělávání ve víře a vést je k duchovnímu životu.
- za Káleby v našich sborech a církvích. Lidi s odvahou pojmenovat realitu a přinášet naději.
- za zakládání nových sborů a obnovu církví i skomírajících společenství.
- za ekonomickou situaci v ČR a Evropě.
- za farní pouť k bráně Božího milosrdenství do Mirošovic

Amen.

Vaše Lidka Hadačová, Vyškov

BOHOSLUŽBY V ZÁŘÍ 2016

BOHOSLUŽBY V ZÁŘÍ 2016				
Pátek	2. 9.	17:30	Blansko	Dřevěný kostel
		18:45	Rudice	Kaple sv. Barbory
Sobota	3. 9.			Šest svatebních obřadů
Neděle 16. po Duchu Svatém <i>Text evangelia: Lukáš 14, 25-33</i> <i>Zpíváme píseň: 19, 15</i>	4. 9.	7:45	Boskovice	Evangelický kostel
		8:00	Blansko	Kaple Sv. Rodiny Senior centrum
		9:00	Blansko	Dřevěný kostel
		10:00	Blansko	ZAHRADNÍ SLAVNOST
		13:00	Rousínov	Sbor Cyrila a Metoděje
		14:15	Vyškov	Sbor Dr. K. Farského
		15:45	Ježkovice	Kaple u hřbitova
		17:00	Račice	Sbor Páně
		18:30	Švábenice	Obřadní síň obecního úřadu

BOHOSLUŽBY V ZÁŘÍ 2016 (pokračování)

Čtvrtek Marie Matky Páně	8. 9.	18:00	Lysice	Obřadní síň úřadu městyse
		19:00	Brťov	Kaple Marie Matky Páně
Pátek	9. 9.	17:30	Blansko	Dřevěný kostel
		18:45	Rudice	Kaple sv. Barbory
Sobota	10. 9.			Šest svatebních obřadů
Neděle 17. po Duchu Svatém <i>Text evangelia: Lukáš 15,1-10</i> <i>Zpíváme píseň: 39</i>	11. 9.	8:00	Blansko	Kaple Sv. Rodiny Senior centrum
		9:00	Blansko	Dřevěný kostel
		10:45	Brťov	Kaple Marie Matky Páně
		14:00	Vítějeves	Obřadní síň obecního úřadu
		15:30	Černá Hora	Kaple Sv. Rodiny
		17:00	Račice	Sbor Páně
Pouťová bohoslužba v Račicích		18:00	Ruprechtov	Obřadní síň obecního úřadu
Pátek	16. 9.	17:30	Blansko	Dřevěný kostel
		18:45	Rudice	Kaple sv. Barbory
Sobota	17. 9.			Pět svatebních obřadů
Neděle 18. po Duchu Svatém <i>Text evangelia: Lukáš 16,1-13</i> <i>Zpíváme píseň: 69, 121</i>	18. 9.	8:00	Blansko	Kaple Sv. Rodiny Senior centrum
		9:00	Blansko	Dřevěný kostel
		10:45	Brťov	Kaple Marie Matky Páně
		13:00	Rousínov	Sbor Cyrila a Metoděje
		14:15	Vyškov	Sbor Dr. K.Farského
		15:45	Ježkovice	Kaple u hřbitova
		17:00	Račice	Sbor Páně
Pátek	23. 9.	17:30	Blansko	Dřevěný kostel
		18:45	Rudice	Kaple sv. Barbory
Sobota	24. 9.			Pět svatebních obřadů
Neděle 19. po Duchu Svatém <i>Text evangelia: Lukáš 16,19-31</i> <i>Zpíváme píseň: 41</i>	25. 9.	8:00	Blansko	Kaple Sv. Rodiny Senior centrum
		9:00	Blansko	Dřevěný kostel
		10:45	Brťov	Kaple Marie Matky Páně
		15:30	Křtiny	Kaple sv. Anny
		17:00	Račice	Sbor Páně
		Hodová bohoslužba v Ruprechtově		18:00
Středa	28. 9.			FARNÍ POUŤ
Pátek	30. 9.	17:30	Blansko	Dřevěný kostel
		19:00	Brťov	Kaple Marie Matky Páně

Nakonec vtip pro zasmání:

„Pan farář uvádí kázání slovy: dnes se budeme zabývat Jakubovou epištolou. Jedná se tam o údu, který má na svědomí ty nejhorší hříchy. Pak ztiší hlas a ptá se přítomných: Mám vám říci, co to je? Ne, já vám ho ukážu!... a vyplázne na ně jazyk.“

Tvořte s námi náš Zpravodaj – čekáme i na Vaše příspěvky a náměty.

Kontakt: telefon na farní úřad 606702768, e-mail: fararmartin@seznam.cz;

www.drevenykostelik.cz www.kostelyvyskovsko.hu.cz www.fararmartin.digiinfo.eu

Farnost Blansko č. účtu 244035648 / 0300 ; Farnost Vyškov č. účtu 1560157369/0800